

— Az előfelmérés, a kölcsönös ismerkedés tehát megtörtént. Mi várható ősztől a színházi operában és a hangversenyéletben?

— Szerencsés adottsága zenei életünknek a művészeti és irányító intézmények jó kapcsolata. Egységes, összehangolt terveinket elfogadta az Országos Filharmónia, így a jövő szezon hangversenyprogramja talán jelent némi előrelépést az eddigiekhöz képest. A műsor gerincét Brahms szimfóniái alkotják, mind a négyet hallhatja közönségünk. Úgy gondolom, operabarátainknak és koncertközönségünknek egyaránt örömet szerezhet Wagner Mesterdalnokokjának második felvonása a hangversenyteremben. Jelenlegi adottságaink mellett ezt a művet operatársulatunk képtelen színre hozni, így viszont, a hangversenyszerű előadásban, méltók lehetünk a darab igényeihez. Az operai évad kicsit másképpen alakul majd, mint korábban gondoltam. Számomra nagy tanulsága az elmúlt szezonnak, hogy terveinket reálisabban, a húsztagú társulatra alkalmasabban vázoljuk föl. El kell érniünk, hogy minden arra érdemes művésznünk megfelelő, jó szerepet kapjon, hogy ennek a kis csapatnak a művészei ne lógassák a lábukat unalmukban, egy esetleg helyes, de nem eléggé gyakorlatias program következtében. Más tanulsággal is szolgált a szezon. Játékrendünk — a három premier melletti hét felújítás — nem biztosítja kellőképpen a színvonalas előadásokat. A bemutatókra való felkészülés idejének parányi töredéke jut csupán a repízerekre, így kénytelen-kelletlen kitesszük magunkat nemkívánatos fiaskóknak. Akkor léphetünk előre, ha több bemutatót tartunk, s a felújításainkkal kitöltött operabérletben vendégművészeket, vendégegyütteseket hívunk. A szegedi operatársulat és a város operaszerető közönsége tart már ott, hogy további fejlődésre csak az ország, sőt a világ operajátszásával való állandó összetetéssel, kontroll révén számíthat. Tervezzük az Állami Operaház ének- és balettművészeinek vendégjátékát, várjuk a pécsi és a debreceni társulatot, szólistákra számítunk külföldről is. Csajkovszkij Anyeginjével kezdünk, a további premierek: Németh Amadé operája, a Villon; Donizettitől a Szerelmi bájital; s a negyedik, bérleten kívüli bemutatónkat Gluck Iphigenia Taurisban című műve ígéri. Németh Amadé Villonját, ezt a külföldön már nagy sikerrel játszott operát, decemberben szeretnénk színre hozni az úgynevezett Szegedi Zenei Hét keretében, mely a magyar rádió programja lesz, s egy héten keresztül bekapcsolja Szegedet, az éter hullámain, a nagyvágba. Kívánom, hogy legyen hozzá jó torkunk, és nemes, őszinte dalolnivalónk.

NIKOLÉNYI ISTVÁN

Szerkesztői asztal

A Magyar Írók Szövetségének dél-magyarországi csoportja 1976. június 25-én tisztújító közgyűlést tartott Szegeden, a Sajtóházban. Simai Mihály titkár beszámolt az 1970 óta végzett munkáról s lemondott titkári tisztéről. A beszámolót az írócsoport megvitatta és elfogadta. Az Írószövetség Titkársága nevében Fábíán Zoltán tett javas-

latot az új titkár személyére. A tagok Tóth Béla József Attila-díjas író-t választották meg titkárnak az elkövetkező időszakra.

*

Vörös László, folyóiratunk főszerkesztője, tíz napot töltött Tallinnban észtestvérrelapunk, a Looming vendégeként.